

243

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 kwietnia 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Karaś” jezioro tejże nazwy wraz z pasem terenów nadbrzeżnych o powierzchni ogólnej 688,65 ha, położone w gromadzie Szwarcenowo, w powiecie nowomiejskim i w gromadzie Wikielec, w powiecie suskim województwa olsztyńskiego.
2. W skład rezerwatu wchodzi jezioro Karaś o powierzchni 353,25 ha, otaczające je bagna o powierzchni 323,25 ha oraz las o powierzchni 12,15 ha stanowiący oddziały 149 pododdział „2” i 150 pododdział „c” w Leśnictwie Rydze wo Nadleśnictwa Państwowego Hława według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. Granice rezerwatu zostaną wytyczone rowem i kopcami oraz oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 25000 stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.
3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych zarastającego jeziora wraz z otaczającymi je bagnami jako miejsca łęgowego ptactwa wodnego i błotnego.
4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie trzciny, sitowia i innej roślinności nadbrzeżnej i wodnej,
 - b) niszczenie gniazd, podbieranie jaj i piskląt wszelkich gatunków ptactwa,
 - c) niszczenie lub uszkodzenie roślinności,
 - d) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - e) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - f) pasanie zwierząt gospodarskich,
 - g) zanieczyszczanie wody i terenu rezerwatu oraz zakłócanie ciszy,
 - h) używanie kąpieli oraz uprawianie sportów wodnych,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli, urządzeń sportowych, komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody; zakaz niniejszy nie dotyczy osób wykonujących na terenie rezerwatu czynności służbowe z ramienia użytkownika jeziora.
5. W okresie łęgowym ptactwa rybacy przy zakładaniu sieci stawowych powinni omijać miejsca łęgowe, a odlów ryb prowadzić w sposób jak najmniej niepokojący ptactwo.
6. Na powierzchniach leśnych gospodarka leśna powinna dążyć do trwałego utrzymania drzewostanu, przy czym wszelkie czynności gospodarczo-leśne powinny być uzgodnione z konserwatorem przyrody.
7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociół*

244

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 21 kwietnia 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Borki” obszar lasu o powierzchni 232,00 ha w Leśnictwie Walisko Nadleśnictwa Państwowego Borki, położony w Puszczy Boreckiej w gromadzie Boćwinka, w powiecie węgorskim województwa olsztyńskiego.
2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 206, 207, 209 — 214, 223 — 225, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1946—1955. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 25.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.
3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego pochodzenia naturalnego zawierającego zespoły charakterystyczne dla Puszczy Boreckiej.
4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie drzew oraz pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a zwłaszcza nalotów i podrostów, z pozostawieniem karpiny w ziemi, oraz drzew dziuplastych, a w razie potrzeby, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, dopuszczalne jest również dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
 - b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w tych częściach rezerwatu, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne,
 - c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,